

LEKCE 7

Tvé schopnosti a obdarování

Ve starověké židovské kultuře měli rodiče zodpovědnost pomoci dětem objevit jejich nadání, vlohy a dovednosti, aby mohly být úspěšné. Židovský talmud tuto rodičovskou zodpovědnost potvrzuje: „Ten, kdo nenaučí svého syna řemeslo, jako by ho naučil krást“ (Tosefta Kiddushin 1, 11).

Dnes bude asi méně případů rodičů, kteří své děti učí dovednostem. Běžnější je představa, že lidé mají přirozené dary, které jsou zřejmé a vedou k uspokojující profesní dráze. Např. mladý muž či žena rozumějící matematice či financím si může zvolit povolání bankéře nebo účetního. Tim, kterým jde dobře manuální práce, jdou do stavařských oborů. Ti s talentem na chápání detailů minulých událostí se stanou historiky. Vášně pro vědu a rozbor může člověka dovést do oblasti zdravotnictví.

Přesto si mnoho lidí není jistých svými dary a způsobem, jakým je mají používat. Jaká jsou tvá největší obdarování a dovednosti? Pracuješ aktuálně v oblasti svých předností? Nebo jsi otrávený, protože jsou tvé schopnosti nevyužité nebo nedocenené. Znáš způsob, jakým objevit své největší obdarování? A co pak dál?

Jedna z největších tragédií je promarněný talent. Ve své knize *Žebrák králem* zkoumá Walter Duckat původní zaměstnání biblických postav. Mezi povoláními, která začínají v angličtině písmenem C, Duckat uvádí následující: podkovář,

vodič velbloudů, cukrář, kapitán, vedoucí karavany, tesař, tkadlec, honák dobytka, sčítací komisař, vozataj, sýrař, sbormistr, chórista, obřezávač (člověk vykonávající obřizku - *pozn. překladatele*), krejčí, kuchař, měditepec, poradce, padělatel, číšník, bachař či celní úředník” (Duckat 1968, str. 35). Zdá se, že práce byla pro každého. A co ty? Víš, co chce Bůh, abys dělal? Udělal sis jasné zhodnocení svých nadání, obdarování a dovedností? Potřebuješ zjistit, jaké dary ti Bůh dal a používat je k Jeho oslavě. Tento úkol nemusí být snadný. Ale hlavu vzhůru! Bůh je tvým pomocníkem a podporou (Žalm 54, 6).

Podíváme do společně Písma a na klíčové okamžiky života, čímž ti pomůžeme udělat osobní objevy, které tě posílí. Jeden postřeh stojí za to: I když si Pán často používá naše silné stránky, neměli bychom omezit naše vnímání jen na to. On si může použít jakoukoliv naši schopnost. Naše nedostatky mohou být nástroji, které si použije ke své slávě. Proto si zjisti vše o svých nadáních a schopnostech, i o těch, z kterých nejsi zrovna nadšen. Boží milost je dostatečná a jeho moc dosáhne dokonalosti v našich slabostech (2. Korintským 12, 9).

OSNOVA LEKCE

Biblické vyučování o lidských obdarováních a schopnostech

Ježíšovo učení o lidských obdarováních a schopnostech

Praktické rozdíly v lidských schopnostech

Biblický záměr obdarování a schopností

Mapa tvých obdarování a schopností

CÍLE LEKCE

1. Poznat základní pravdy o Bohem daných obdarováních a schopnostech.
2. Prozkoumat podobenství o hřívnách.
3. Popsat rozdíl mezi Bohem danými schopnostmi a obdarováními a těmi zděděnými, které se rozvinou sebezdokonalováním.
4. Vysvětlit hlavní záměr tvých nadání a obdarování.
5. Zmapovat obdarování a nadání, které ti Bůh dal.

Biblické vyučování o lidských obdarováních a schopnostech

Cíl 1: Poznat základní pravdy o Bohem daných obdarováních a schopnostech.

Bůh je dárce. Dává nám dech a život – zaopatřuje naše fyzické a duchovní potřeby. Rozhodně největším darem, jaký Bůh lidstvu dal, je jeho Syn, Ježíš Kristus: „*Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*“ (Jan 3, 16). Ježíš nám otevřel dveře ke spáse a k radosti z věčného života. Jestliže bychom od Boha nic kromě spasení nedostali, stačilo by to. Ale skutečností je, že Bůh nám dal mimo spasení další dary. Shrňme si několik klíčových biblických pravd o darech a schopnostech, které nám dal.

Bůh je zdrojem

Jakub píše: „*Každé dobré dáání a každý dokonalý dar je shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož není proměny ani zatmění z odvrácení*“ (Jakub 1, 17). On vlastně mluví o Božím dávání dvakrát, aby to jasně vyjádřil svým čtenářům. Poprvé odkazuje na samotné dávání, podruhé na to, co je dáváno.

Jeden anglický překlad Bible tuto myšlenku vystihuje velmi dobře: „Každý štedrý skutek dávání spolu s každým dokonalým darem je shůry sestupující od Otce světél.“ Bůh je zdrojem jakékoliv schopnosti, kterou máme.

Bůh vytváří příležitosti, kde využít tvé vlohy

Obecně řečeno lidé, jež mohou nabídnout něco dobrého, najdou dveře, které se jim otevřou. „*Hled’ – kdo je mistrem svého díla, v královských službách octne se; nepatrným lidem sloužit nebude*“ (Příslóví 22, 29). Ať už ti dal Hospodin jakákoliv obdarování a schopnosti, ty se můžeš postarat o stále nové příležitosti k jejich využití. Boží dary budou uznány a oceněny v církvi i mimo ni. To posouvá Jeho království kupředu.

Bůh nikoho nevynechá

Apoštol Pavel nám připomíná, že „*každý má své vlastní obdarování od Boha, jeden tak, druhý jinak*“ (1. Korintským 7, 7). Bůh neopomenul žádného člena své rodiny. Tento verš mluví konkrétně o darech Ducha svatého. Je zřejmé, že Bůh chce, aby všichni věřící používali dary Ducha. (*Detailněji je o tomto tématu pojednáno ve 20. lekci tohoto kurzu.*) I tak nemám problém tvrdit, že věřící má také své přirozené schopnosti a obdarování od Boha.

Nadání a schopnosti, o kterých jsme věděli, než jsme poznali Krista, dostávají nový rozměr a smysl. Jakmile pochopíme, co můžeme pro Boha svými vlohami udělat, budeme se radovat v plnosti, kterou v Kristu pocítíme. Ve skutečnosti máš k dispozici Boží majetek. Jestli máš něčeho nedostatek, Bůh ti to poskytne v Kristu, „*ve kterém jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání*“ (Koloským 2, 3). Žalmista píše: „*Ti, kdo se ho bojí, netrpí nouzi*“ (Žalm 34, 10).

Pokora

„*Pokořte se před Pánem, a povýší vás*“ (Jakub 4, 10). Pokora je nutnou podmínkou, aby si nás Bůh mohl v co největší míře použít. Neměli bychom být vůbec namyšlení a zapomínat na Boha, jenž je dárce obdarování, talentů a schopností.

Čistota

Bůh si používá čisté nástroje, což úzce souvisí s novým narozením – tam to vše začíná. Naše hříchy jsou odpuštěny, jakmile uvěříme v Krista. Rosteme-li následně v poznání Boha, sílí žízeň po čistotě a svatosti. Neznamená to však, že nespasení lidé nemají dary, vlohy a dovednosti! Samozřejmě mnozí z nich jsou obdarováni, jenomže jako nevěřící je nemohou plně rozvinout, protože nejsou napojeni na Boha. Ačkoliv je svět může uznávat, to nejlepší od Něj neokusí. Dostanou svou odměnu tady na zemi a po smrti na ně už žádná čeká nebude. Všimněte si pozorně, co Ježíš řekl:

„*Neshromažďujte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde se zloději prokopávají a kradou. Shromažďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde se zloději neprokopávají ani nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce*“ (Matouš 6, 19–21). Jako Boží dítě buď ukázněný. Žij život hodný Boha a buď svatý!

Zodpovědnost

Křesťané nejsou jenom Boží děti, ale také Boží služebníci. Bohem dané prostředky jsou určeny k tomu, aby posloužili konkrétnímu záměru, který dá růst Božímu království. Naše dary nemají být zapomenuty, skryty nebo zneužity! Od věřících je požadováno, aby používali Boží dary správně a zodpovědně. V další části budeme zkoumat podobenství o hřívnách a naučíme se víc o své odpovědnosti vůči Bohu.

Ježíšovo učení o lidských obdarováních a schopnostech

Cíl 2: Prozkoumat podobenství o hřivnách.

Přečti si podobenství o hřivnách v Matouši 25, 14–30.

Ježíš učí mnohým pravdám o Božím království pomocí podobenství. Jsou to krátké příběhy, které přirovnávají něco známého k něčemu ne příliš známému. V tomto podobenství se bohatý muž připravuje na cestu. Než odjede, svěří své různé velké bohatství do péče tří služebníků. V biblické době hřivna odpovídala horentní sumě peněz.

Stejným způsobem nám každému Hospodin svěřil určité dary a dovednosti. Právě jako v podobenství Pán očekává, že pro něj zúročíme tyto věci, dokud se nevrátí. Už jste si někdy udělali čas na podrobný soupis těch mnoha úžasných věcí, jež ti Bůh svěřil? Pokud budeš upřímný, budeš usilovně přemýšlet a sepíšeš si všechny, které ti přijdou na mysl, asi budeš překvapen.

Máme určitá obdarování a schopnosti, které jsme získali díky dědičnosti – hudební nebo umělecké schopnosti, inteligenci, vzhled, šikovnost atd. Další věci získáváme díky Boží přízni a vedení v našich životech v kombinaci s naší pílí – dovednosti, bohatství a postavení. Jiné nám svěřené věci jsou spíš duchovní povahy – speciální dary, povolání nebo uschopnění. Možná do této kolonky zařadíš i duchovní dary. Všechny zmíněné dary jsou součástí toho, co nám Bůh svěřuje.

Všichni jsme odlišní. A jen Bůh ví, co je pro nás a Jeho království nejlepší. Proto je nanejvýš logické se domnívat, že Bůh lidem dává to, co nejlépe vyhovuje jejich osobnosti, místu, příležitostem, vkusu a temperamentu. I když můžeme couvnout nebo naříkat, že je Bůh nespravedlivý, když dal

některým víc než jiným, musíme Mu důvěřovat – on ví, co dělá. Než budeme tvrdit, že Bůh není spravedlivý, bude dobré si uvědomit, zda plně využíváme Jím svěřené nadání, obdarování a schopnosti. V našem podobenství Ježíš konstatuje, že muž odjíždějící na cestu dal svým služebníkům „*každému podle jeho schopností*“ (Matouš 25, 15). Takže si nikdy kvůli své jedinečnosti a svým darům nestěžuj! Zůstaň v pokoře použitelný pro svého Mistra.

Měli bychom mít také na paměti prostou realitu, že jednou se budou všichni křesťané ze svého života zodpovídat. Budeme muset vysvětlit, jak jsme využili nám svěřené „*hřivny*“. A je jasné, že Hospodin očekává výnos ze své investice. Můžeš si být jistý, že si Bůh vede dobré záznamy! Pro pracovitě bude připravena štedrá odměna, která předčí cokoliv, co si zdaleka ani nemůžeme představit. Náš Pán řekne: „*Správně, služebníku dobrý a věrný! Nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána*“ (Matouš 25, 21 – CEP).

Toto podobenství nás na závěr učí, že Bůh neodmění pouze věrnost a píli za to, jak naložíme s nám svěřeným. Zjevuje nám, že bude soudit ty, kteří se svými talenty, dary a schopnostmi neučiní nic. Služebník, který s pánovým majetkem nic neudělal, prokázal špatný úsudek. Jeho výmluvou bylo, že se bál svého Pána, protože věděl o jeho tvrdosti. Jinými slovy, představoval si, že bude lepší vrátit hřivnu nedotčenou, než investovat a možná utrpět ztrátu. Ať už byl důvod jakýkoliv, služebník pochybil tím, že nic pro svého Pána neudělal. Proto byl navždy vyhnán z přítomnosti rozloženého pána. Existuje staré pořekadlo, které říká: „*Využij to, nebo to ztratíš.*“ To je přesně jako v našem případě. Tak ať má tvůj život význam. Využij každou vlohu, obdarování a schopnost pro Boží slávu a růst Jeho království. Nikdy toho nebudeš litovat!

Praktické rozdíly v lidských schopnostech

Cíl 3: Popsat rozdíl mezi Bohem danými schopnostmi a obdarováními a těmi zděděnými, které se rozvinou sebezdokonalováním.

Většina lidí by souhlasila, že existují alespoň čtyři základní potřeby lidského růstu: potřeba milovat a být milován; potřeba bezpečí a důvěry; potřeba přijetí a odpuštění a potřeba něco dokázat a sloužit. K ilustraci rozdílu mezi nadáními danými Bohem a rozvinutými schopnostmi mi přichází na mysl následující příměr: Vypusťte husu na rybník. Přestože vyrůstala v umělém prostředí, kde rybníky nebyly, a tudíž s nimi nemá zkušenost, husa se bude okamžitě cítit v novém prostředí jako doma. V několika minutách bude spokojeně dělat to, co husy dělají, aby se vhodně uzpůsobily takovému životu. Je to z toho důvodu, že husy jsou určeny pro mokřiny, které obývají. Bůh jim dal schopnosti a chápání nutné pro život.

Na rozdíl od hus a dalších zástupců živočišné říše, lidé byli Bohem stvoření jeho jedinečné a zvláštní bytosti. Dokonce se podstatně lišíme od lidí kolem nás – nejenom v osobnosti, temperamentu, zájmech, ale i v našich Bohem daných nebo zděděných vlohách. Kupříkladu dva lidé mohou vyrůst v naprosto stejném domově, se stejnými rodiči a přesto být zcela zřejmě odlišní v obdarováních, nadáních a dovednostech. Každý z nich už obdržel Bohem danou kombinaci osobních charakteristik. Nikdo jiný nemá stejnou kombinaci vlastností, které máme my. Žalmista David to vysvětlil takto:

„Vždyť tys utvořil mé ledví, utkal jsi mě v lůně mé matky. Vzdávám ti chválu za to, jak jsem úžasně stvořen – vzbuzuje to bázeň. Tvé dílo je obdivuhodné – má duše to velmi dobře ví. Před tebou nebyla skryta má kostra, když jsem byl

utvářen vskrytu, utkán v útrokách země. Tvé oči viděly můj zárodek a do tvé knihy se zapisovaly všechny dny – utvářely se, nebyl ani jeden z nich. A jak vzácné jsou pro mě tvé úmysly, Bože! Jak mnoho jich je!“ (Žalm 139, 13–17)

Každý člověk má přirozené sklony a schopnosti dělat určité věci. Mnoho lidí dokáže udělat věci, které je nikdo neučil. Tyto přirozené dary jsou požehnání od svrchovaného Tvůrce. Jenže nestačí mít pouze talent. Musíme na těchto Bohem daných schopnostech pracovat, abychom Ho oslavili. Šalamoun napsal: „*Líné dlaně přivedou na mizinu, pilné ruce přinášejí bohatství*“ (Příslaví 10, 4 – B21). Stejně jako apoštol Pavel snažně nabádal věřící, aby byli v životě pracovití, tak i varoval: „*Toužíme, ... abyste nezlenivěli, ale napodobili ty, kteří jsou skrze víru a trpělivost dědici zaslíbení*“ (Židům 6, 11–12). Jinak řečeno, křesťané by jen neměli čekat, až se něco v jejich životě stane. Naopak potřebují využít své Bohem dané schopnosti k růstu Božího království.

Lidem byla také dána inteligence a kapacita rozvíjet své schopnosti. Říká se, že aby mohl být křesťan úspěšný, musí rozvíjet tři oblasti: charakter, komunikaci a dovednosti. Každá z těchto oblastí vyžaduje neustálou pozornost.

1. Chceš-li rozvíjet zbožný charakter, potřebuješ denně chodit v moci Ducha svatého. Pokud jsi jím ještě nebyl pokřtěn, (potvrzeno počátečním fyzickým projevem – mluvením v jazycích) chybí ti kritická složka v budování a udržování Kristu podobného charakteru.
2. Síla komunikace je založena na něčí znalosti tématu a na tom, jak do něj začlení ostatní. Komunikace je výměnou informací, myšlenek a pocitů. Může probíhat ústně, písemně nebo smyslově. Většina lidí by měla tvrdě pracovat na tom, aby komunikovali správně.

3. Dovednosti napovídají, že je třeba zvládnout Bohem dané schopnosti a dorůst v nich až na úroveň vysoké kvality. Vzdělání, praxe a zkušenost pomáhá tyto dary rozvinout na maximum. Někdy se přirozeně nadaní jedinci spokojí se svým darem, přestože od nich Pán možná žádá víc. Většina může popsat rozdíl mezi přirozeně talentovanými a vyškolenými zpěváky: Kdo chce vyniknout ve svých darech, podrobí se přísné disciplíně.

Mimoto, i když nemáš obdarování v určité oblasti, často můžeš získat velkou zdatnost i odbornost ve věcech, v nichž jsi pevně odhodlán a po kterých toužíš. Dal ti Hospodin tuto potřebu na srdce? Vykroč tedy a zkus to! Udělej pro Ježíše to nejlepší. Nespokoj se s málem. Bůh chce skrze nás činit velké věci!

Biblický záměr obdarování a schopností

Cíl 4: Vysvětlit hlavní záměr tvých nadání a obdarování.

Proč do nás tolik Bůh investoval? Co měl na mysli, když nám dával ty jedinečné talenty, obdarování a dovednosti? Bible jasně říká, že lidé byli stvořeni, aby oslavili Hospodina. Pisatel knihy Židům napsal tuto velkou pravdu: „ *A Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána Ježíše, ať vás zdokonalí ve všem dobrém k vykonání jeho vůle, čině v nás to, co je před ním příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků. Amen* “ (Židům 13, 20–21).

Bůh stvořil člověka, aby žil ve vztahu s Ním. V Desateru dal Bůh konkrétní pokyny, aby tento vztah navázal a udržoval. Zastav se teď a přečti si Desatero v 2. Mojžíšově 20, 1–17. Když ho budeš pročítat, měj na paměti, že jsi byl stvořen, abys

Boha uctíval. Tvé obdarování, vlohy a schopnosti mají jednoznačný cíl – Boží priority. Pokud Bůh říká, že je něco důležité, tak se ve svých aktivitách zastav a zaměř na tyto věci svou pozornost. Toto je významný způsob, jak sloužíme Bohu.

Služebník v Novém zákoně byl „muž či žena, jenž byl povinován poslušností svému pánu“ (Eerdmans 1987, 927). Nejčastější řecké slovo značící otroka je *doulos*. Otroek neměl nic. Všechno včetně jeho talentu a schopností patřilo jeho pánu. Tento úzký vztah mezi otrokem a jeho pánem je v několika ohledech obrazem vztahu věřícího a Boha.

Mnohé velké osobnosti Bible byly nazvány Božími služebníky či otroky. Mojžíš je často nazýván „Boží otrok“ (2. Paralipomenon 24, 9; Nehemjáš 10, 29; Daniel 9, 11) a jeho život svědčil o Hospodinu. Apoštol Pavel byl též „otrok Boží a apoštol Ježíše Krista pro víru Božích vyvolených a pro poznání pravdy, která je podle zbožnosti“ (Titovi 1, 1). Jakub uvádí svou epištolu slovy: „*Jakub, otrok Boží a Pána Ježíše Krista*“ (Jakub 1, 1).

Vše, co máme, je pro Boží čest a slávu. Pavel napsal: „*Vždyť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili*“ (Efezským 2, 10). Nejsme všichni stejní, ale jsme povoláni ke stejnému záměru. „*Jsou rozdíly v darech milosti, ale tentýž Duch; jsou rozdíly v službách, ale tentýž Pán; a jsou rozdíly v působení, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu*“ (1. Korintským 12, 4–7). Ať je tvůj dar jakýkoliv, dej ho Bohu; a učiň Jeho priority svými prioritami.

Mapa tvých obdarování a schopností

Cíl 5: Zmapovat obdarování a nadání, které ti Bůh dal.

V této části ti pomůžeme rozpoznat konkrétní obdarování, nadání a schopnosti, které ti Bůh svěřil. Některé z nich jsou

zdeděné či Bohem dané od narození. Další pak mohly být získané postupným zráním, duchovními zkušenostmi nebo cíleným osobním rozvojem. Dary Ducha, jak je o nich pojednáno v 1. Korintským 12 a 14, jsou dány věřícím naplněným Duchem, kteří je opravdu hledají. Pavel napsal: „*Vý však usilujte o větší dary milosti*“ (1. Korintským 12, 31). Udělej si čas na studium Božího slova a intenzivně se modli, aby ti Hospodin požehnal těmito vzácnými dary Ducha. Níže uvádíme pár darů, o kterých můžeš s modlitbou uvažovat:

Dar	Odkaz z Bible
Dary Ducha	1. Korintským 12 a 14
Rozdílné dary	Římanům 12, 3–8
Dary služby	Efezským 4, 11–16
Vedení	1. Korintským 12, 28
Umění	2. Mojžíšova 31, 1–11
Svědčení / Kázání	Skutky 2, 36–40
Dávání	2. Korintským 9, 6–15
Pohostinnost	Lukáš 10, 38
Hudba	Žalm 96, 1–9 1 Samuel 16, 14–23
Služba	Filipským 2, 19–23
Nadaný zručností	2. Mojžíšova 30, 1–6

Jak můžeš objevit své osobní obdarování? Tady je návrh plánu, jak postupovat:

- Začni tím, že budeš trávit čas na modlitbách a v půstu před Pánem, abys získal ve svém rozmyšlení Pánovu mysl (Izajáš 58, 6–8; Daniel 10, 3; Matouš 6, 16–18).
- Prostuduj si výše uvedený seznam biblických darů (přečti si příslušné odkazy) a najdi obdarování, které nejlépe vystihuje tvé nynější zájmy a dovednosti.
- Opět s modlitbou je seřaď tak, aby nejzjevnější dary byly v seznamu nahoře a ostatní pak sestupně za nimi.
- Ukaž tyto závěry svému partnerovi, blízkému křesťanovi, příteli nebo pastorevi. Popros je, ať se za to modlí, okomentují seznam a přidají své postřehy.

Je též možné využít profesionálních osobnostních testů provedených křesťanskými poradci, kteří ti mohou pomoci odhalit tvé vlohy, dary a schopnosti. Nikdy nepodceňuj skutečnost, že nás všemocný Bůh může použít úplně kohokoliv a cokoliv, aby nás učil. Jakub tvrdí, že „*každé dobré dáni a každý dokonalý dar je shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož není proměny ani zatmění z odvrácení*“ (Jakub 1, 17). Naše poslání je usilovat o dobré a dokonalé dary, které pro nás Hospodin má. Jsi ochotný zasvětit vše Ježíši? Jsi odhodlaný vložit vše, co vlastníš, do Otcových rukou? Pokud ano, tak můžeš očekávat Boží požehnání.

BIBLICKÉ VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Žalm 139, 14

Matouš 6, 21

Matouš 25, 21

2. Korintským 12, 9

Koloským 2, 3

Jakub 1, 7

Jakub 4, 10

KONTROLNÍ TEST

Po prostudování této lekce si, prosím, pečlivě přečtěte každou kontrolní otázku a zakroužkujte správnou odpověď. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Používá si Bůh naše silné stránky a naše slabosti?
 - a) Bůh si hlavně používá naše přednosti, protože nemůže naše slabosti snést.
 - b) Bůh si používá jen naše klady.
 - c) Bůh si používá obojího – našich silných i slabých stránek.

2. Věřící dostal dary, aby...
 - a) mohlo růst Boží království.
 - b) ho učinily bohatým.
 - c) zůstaly skryty.

3. Největším darem, který Hospodin lidstvu dal, je...
 - a) schopnost číst.
 - b) Jeho jediný syn Ježíš Kristus.
 - c) krása na zemi.

4. Mají všichni dary od Boha?
 - a) Bůh dal každému nějaký dar, aby Ho mohl oslavit.
 - b) Pouze vybraní jedinci mají dary od Boha.
 - c) Nikdy to nebudeme s jistotou vědět.

5. Jeden princip z podobenství o hřivnách nás učí, že...
 - a) je každý svým pánem.
 - b) Bůh od nás očekává, že zúročíme to, co nám dal.
 - c) Bůh rozumí našemu strachu a promine nám.

6. Ježíš k vyučování používal podobenství, což jsou...
- a) krátké příběhy.
 - b) zázraky.
 - c) dlouhá nudná kázání.
7. Která potřeba nepatří mezi ty nejpodstatnější pro lidský rozvoj?
- a) Potřeba přijetí.
 - b) Potřeba milovat a být milován.
 - c) Potřeba jíst třikrát denně.
8. Kdo není v Písmu označen za „Božího otroka“?
- a) Mojžíš.
 - b) Jidáš Iškariotský.
 - c) Jakub.
9. Bible ukazuje, že...
- a) všichni lidé mají v podstatě stejné vlohy a založení.
 - b) lidé a zvířata mají podobné obdarování a schopnosti.
 - c) každý člověk je jedinečný a neopakovatelný v celém stvoření.
10. Prvním krokem k objevení tvých Bohem daných talentů je...
- a) navštěvovat seminář o darech ve tvém sboru nebo na univerzitě.
 - b) modlit se a postit za Boží vůli v této oblasti tvého života.
 - c) navštívit místního psychologa a absolvovat sérii osobnostních testů.

ŘEŠENÍ

Poznámka: Pokud jsi odpověděl na otázky nesprávně, správné odpovědi najdeš v odpovídajícím Cíli lekce, na který odkazuje druhé číslo v závorce.

1. c (7.1)
2. a (7.1)
3. b (7.1)
4. a (7.1)
5. b (7.2)
6. a (7.2)
7. c (7.3)
8. b (7.4)
9. c (7.4)
10. b (7.5)

O AUTOROVI

David G. Rose je prvním pastorem letniční církve Friendship Church Assembly of God v městě Richmond (Houston) v Texasu. David je rodilý Texasan, který napsal a publikoval biblické články, kázání a materiály pro vedoucí. Oženil se se Sue, s níž má dvě dcery a čtyři vnoučata.